

[Christmas Møller.]

at høre de Argumenter, som den højtærede Minister og Nationalbankens Ledelse maatte komme med, men først naar vi har hørt disse Argumenter, vil min Gruppe kunne tage endelig Stilling til Sagen.

A. M. Hansen: Om vi skal vende tilbage til den egentlige Guldmøntfod, saaledes som vi havde den før Verdenskrigen, eller vi skal blive ved den Ordning, som indførtes her i Landet for 3 Aar siden, er et Spørgsmaal, som, hvis det var til Behandling, nok kunde give Anledning til nogen Meningsudveksling. Jeg for mit Vedkommende kan ikke se, at det har overmaade stor Betydning for et Land som Danmark, om vi gaar til den ene eller anden af disse Ordninger. Men selv om vi kan faa Guldmønter for vore Pengesedler, er det jo saadan med Guld, som jeg tror Professor Birck en Gang har udtalt fra denne Talerstol, at hvis man kan faa det, bryder man sig ikke om det; det er kun, naar man ikke kan faa det, at man ønsker det. Jeg tror derfor ikke, at Spørgsmaalet om Indførelse af Guldmøntfoden, som vi havde den før Krigen eller Guldbarreordningen, som vi har den nu, er af stor Betydning. Det er jo heller ikke det Spørgsmaal, der skal afgøres her i Dag. Det, som skal afgøres i Dag, er kun, om der er Grund til at udsætte Afgørelsen et Aar og se, hvordan man ordner sig i de forskellige Lande i Europa. Det forekommer mig, at den Begrundelse, den højtærede Minister har givet i sin Forelæggelsestale, og som i det væsentlige er tiltraadt af Ordførerne for Socialdemokratiet og for Partiet Venstre, taler saa stærkt derfor, at jeg ingen Betænkelighed har ved at gaa med til at tiltræde dette. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til Lovforslagets snarlige Gennemførelse.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker de fire ærede Ordførere for deres velvillige Udtalelser, der jo i Virkeligheden gav Udtryk for Tilslutning til Lovforslaget, selv om der fra den ene af Ordførerne, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, blev gjort nogle Indvendinger eller dog taget Forbehold.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup udtalte, at han vilde anse det for uheldigt, om man skulde komme ind paa, at vi hvert Aar i December Maaned skulde have en Fornydelse af Loven. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det vilde være uheldigt, hvis det skulde fortsættes i en Række Aar.

Nationalbanken har ogsaa, som jeg allerede har gjort opmærksom paa ved Lovforslagets Forelæggelse, ønsket, at man skulde lade Loven af 1926 gælde i en længere Periode, og saa skulde Ministeren have Ret til at foranledige udstedt en kgl. Resolution i paakommende Tilfælde. Naar jeg har valgt en anden Vej, er det, fordi jeg, skønt jeg i og for sig gerne vilde have, at vi i Løbet af kort Tid kunde komme til en egentlig Guldindløselighed, til Omveksling med Mønt, har haft mine store Betænkeligheder ved at fastslaa dette og give Udtryk for, at det i Virkeligheden laa saaledes, at man kunde vente, at Guldindløseligheden vilde komme rent automatisk i Løbet af et nærmere fastsat Antal Aar. Overfor de Argumenter, der er gjort gældende overfor mig, har jeg imidlertid maattet indrømme, at meget tyder paa, at vi overhovedet aldrig kommer til Guldindløselighed paa den gamle Manér.

Jeg kan yderligere sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg har formet Lovforslaget saaledes, som jeg har, for paa en vis Maade at komme det ærede Medlem og det konservative Parti i Møde, idet Spørgsmaalet ikke er skudt ud i det uvisse, men nu tilrettelægges saaledes, at man foreløbig i et Aar kan overveje, om der er Mulighed for at komme til et endeligt Resultat. I Øjeblikket synes det mig ikke muligt at naa til en endelig Ordning. Forhandlingerne mellem de tre nordiske Landes Banker om Genoprettelse af Møntunionen har ikke ført til noget Resultat; af forskellige Grunde er man ikke naaet til Enighed. Det kan maaske være tvivlsomt, om der overhovedet er Mulighed for i Løbet af forholdsvis kort Tid at naa til en endelig Ordning af Møntforholdene de tre skandinaviske Lande imellem. Men derom vil jeg nødig udtale mig her; jeg tror, det vil være rigtigt, at de nærmere Udtalelser falder i det Udvalg, der bliver nedsat.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ankede over, at Forhandlingerne ikke var ført med større Energi fra dansk Side, saaledes at man havde Resultater at pege paa. Jeg har haft Lejlighed til i hvert Fald i nogen Maade at følge Forhandlingerne, og jeg tror egentlig ikke, man kan rette nogen Bebrejdelse imod den danske Nationalbank dette Spørgsmaal vedrørende, i hvert Fald ikke saa vidt jeg kan skønne. Jeg tror, at man fra dansk Side klart og tydeligt har udtalt, at man var villig til at genoprette den skandinaviske Møntunion, men Forholdene har formet sig saaledes, at det ikke har været muligt at naa til noget endeligt Resultat endnu. Jeg tror ogsaa, der er Vil-